

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

20 decembrie 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție
Completul de judecată în componența:
Președinte – Talpă Boris,
Judecători – Eremciuc Ghenadie, Mânăscurtă Igor

Judecând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul declarat de către inculpatul *Brodescu Petru*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 ianuarie 2023, în cauza penală în privința lui

Brodescu Petru xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx,

Termenii de examinare a cauzei:
prima instanță: 02.02.2021– 04.10.2022;
instanța de apel: 28.10.2022 – 17.01.2023;
instanța de recurs: 09.06.2023 – 20.12.2023.

Asupra motivelor invocate în recurs, în baza materialelor din dosar, completul de judecată

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 04 octombrie 2022, *Brodescu Petru* a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, și în baza acestei Legi, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de **1 an**, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

A fost dispusă încasarea de la *Brodescu Petru* în beneficiul *Statului*, suma de 307lei, cu titlul de cheltuieli judiciare.

2. Pentru a pronunța sentința prima instanță a constatat că:

Brodescu Petru xxxxx, la 05 octombrie 2020, ora 10:00, având scopul conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate, nedeținând permis de conducere a mijloacelor de transport, intenționat, încălcând prevederile pct. 14) lit. a) al Regulamentului circulației rutiere, conform cărora conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau a altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere, deplasându-se pe str. Salcânilor, 24, mun. Chișinău, la volanul automobilului de marca *Xxxxxx* cu n/î *xxxxxx*, a fost stopat de către agentul constator a SPC a DPC al INSP Șalopa Iurie și fiind suspectat de stare de ebrietate produsă de substanțe stupefiante, l-a condus pe *Brodescu Petru* în incinta IMSP Dispensarul Republican de Narcologie al Ministerului Sănătății, unde, fiind supus verificării întru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, în urma cărui fapt, s-a stabilit că, conform procesului-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei nr. 9163 din 05 octombrie 2020, *Brodescu Petru* era în stare de ebrietate provocată de stupefiante (cannabinoids).

Astfel, acțiunile inculpatului *Brodescu Petru* au fost încadrate juridic în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, conform indicilor calificativi – „*conducerea mijlocului de transport de o persoană care se află în stare de ebrietate produsă de substanțe stupefiante, care nu deține permis de conducere*”.

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată, au declarat apeluri:

3.1. Avocatul *Alexandru Adam* în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă.

3.2. Inculpatul *Brodescu Petru* a solicitat casarea sentinței cu remiterea cauzei la rejudicare, invocând că la dosar lipsesc probe ce ar confirma vina în comiterea infracțiunii imputate, în opinia ultimului, nu au fost efectuate toate acțiunile necesare în cadrul urmăririi penale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 ianuarie 2023, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că, la pronunțarea sentinței instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, și just a ajuns la concluzia că inculpatul *Brodescu Petru* a săvârșit infracțiunea imputată lui.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, iar acțiunile inculpatului au fost corect calificate de către prima instanță prin prisma art. 264¹ alin. (4) Cod penal.

De asemenea, instanța de apel a statuat că, în acțiunile inculpatului *Brodescu Petru*, se regăsesc elementele laturii obiective și subiective ale componenței infracțiunii prevăzute la art. 264¹ alin. (4) Cod penal, nefiind constatate circumstanțe care să înlăture caracterul penal al faptei, la caz fiind stabilit atât temeiul real, cât și temeiul juridic pentru atragerea lui *Brodescu Petru* la răspundere penală pentru săvârșirea infracțiunii constatate.

Astfel, instanța de apel a menționat că la caz *obiectul juridic* special al componenței de infracțiune prevăzute la art. 264¹ alin. (4) Codul penal, îl formează relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier, sub aspectul interdicției conducerii mijloacelor de transport în stare de ebrietate de oricare natură, inclusiv și fără deținerea permisului de conducere.

Potrivit lit. a) pct. 14 al Regulamentului circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, conducătorului de vehicul îi este interzis, printre altele, să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției.

Totodată, art. 18 din Legea privind siguranța traficului rutier stabilește că, pentru a conduce autovehiculul pe drumurile publice, conducătorul trebuie să fie apt din punct de vedere psihofiziologic. 32. Astfel, potrivit agravantei prevăzute la alin.(4) al art. 264¹ din Codul penal, există două ipoteze ale acesteia: subiectul nu deține permis de conducere; subiectul este privat de dreptul de a conduce mijloace de transport.

Conform alin.(2) al art. 19 al Legii privind siguranța traficului rutier, este stabilit că pe drumurile publice pot conduce autovehicule numai persoanele care posedă permisul de conducere de categoria sau subcategoria corespunzătoare autovehiculului sau dovada înlocuitoare, cu drept de circulație, a permisului.

Cu privire la *latura obiectivă* a componenței de infracțiune prevăzute de art. 264¹ alin. (4) din Codul penal, instanța de apel a menționat că în prezenta cauză, aceasta se exprimă prin fapta prejudiciabilă de conducere a mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate produsă de substanțe stupefiante, persoana nedeținând permis de conducere.

În conformitate cu art. 134¹² alin. (1) din Codul penal, prin stare de ebrietate se înțelege starea de dereglare psihofuncțională a organismului, survenită în urma consumului de alcool, droguri și/sau alte substanțe cu efecte similare.

În acest context, instanța de apel a reținut că la caz s-a constatat că, prin conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate provocată de substanțe stupefiante, stabilită prin examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei cât și a recoltării probelor biologice, Brodescu Petru, neavând dreptul de a conduce vehicule și fără a deține un permis de conducere sau dovada înlocuitoare, cu drept de circulație, a permisului, inculpatul a realizat latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) din Codul penal.

Instanța de apel a constatat că, conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate produsă de substanțe narcotice, fără a deține permis de conducere, a fost probată prin: *informațiile din 05 octombrie 2020*, potrivit cărora la data de 05 octombrie 2020, pe str. Salcânilor 24 a fost stopat 8 automobilul de marca Xxxxxx cu n/î XXXXXXcare încălca prevederile Regulamentului Circulației Rutiere, iar conducătorul căruia, Brodescu Petru a fost suspectat de stare de ebrietate produsă de substanțe stupefiante (f. d. 9-10); prin *raportul privind înregistrarea contravenției din 05 octombrie 2020*, potrivit căruia a fost constatat faptul conducerii de către Brodescu Petru a automobilului în stare de ebrietate produsă de substanțe narcotice și anume marijuana (f. d. 11); prin *procesul-verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului din 05 octombrie 2020*, potrivit căruia Brodescu Petru a fost înlăturat de la conducerea automobilului de marca Xxxxxx cu n/î XXXXXX(f. d. 12); prin *îndreptare din 05 octombrie 2020*, eliberată lui Brodescu Petru cu scopul efectuării examinării medicale privind stabilirea stării de ebrietate și naturii ei (f. d. 13); prin *procesul-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, narcotică din 05 octombrie 2020*, potrivit căruia, la persoana supusă testării Brodescu Petru, nu a fost stabilită starea de ebrietate alcoolică (f.d. 14); prin *procesul-verbal privind consemnarea celor constatate din 05 octombrie 2020*, potrivit căruia ofițerul Șalopa Iurie consemnând fapta conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate narcotică de către Brodescu Petru, a solicitat expedierea procesului-verbal organului de urmărire penală spre examinare (f.d. 15); prin *procesul-verbal de ridicare și aducere a vehiculului la parcare specială din 05 octombrie 2020*, potrivit căruia, în baza ordonanței de ridicare din aceeași dată, obiectul supus ridicării fiind automobilului de marca Xxxxxx cu n/î DQE 02 (f. d. 16-18); prin *copia procesului-verbal cu privire la contravenție din 05 octombrie 2020*, potrivit căruia Brodescu Petru a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 229 alin. (2) Cod contravențional (f. d. 19-21); prin *procesul-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei nr. 9163 din 05 octombrie 2020*, conform concluziilor căruia, persoana supusă testării Brodescu Petru, a fost în starea de ebrietate provocată de substanțe stupefiante (cannabinoids). Procesul-verbal menționat fiind recunoscut în calitate de mijloc material de probă și anexat la cauza penală prin ordonanța din 29 ianuarie 2021 (f.d. 23, 24); prin *informația parvenită de la Agenția Servicii Publice a Republicii Moldova din 19 noiembrie 2021*, potrivit căreia Brodescu Petru nu a fost documentat cu permis de conducere național al Republicii Moldova și nu a avut tentative la susținerea examenului teoretic sau practic pentru a obține dreptul de a conduce vehicule (f. d. 127).

Concomitent, instanța de apel a reținut că, probele materiale cercetate sunt în coroborare cu declarațiile martorului Șolopa Iurie care a declarat că „... în anul 2020, în luna octombrie activa în cadrul Secției de Patrulare Chișinău a Direcției Patrulare Centru, și anume Serviciul Botanica.

La prezentarea extrasului de la f. d. 28, martorul a declarat că îi pare că persoana din poză, din extras, ... în prima jumătate a zilei, a fost stopat pentru conducere haotică conducătorul mijlocului de transport menționat. Conducătorul că nu avea asupra sa permis

de conducere. Din discuția cu conducătorul l-a suspectat că ultimul a consumat băuturi alcoolice sau alte substanțe. Conducătorul a fost escortat la Dispensarul Republican de Narcologie pentru a stabili starea de ebrietate și natura ei, rezultatul fiind pozitiv, dar nu-și amintește la ce, alcool sau narcotice. Astfel, ultimul fiind documentat conform legislației.”

La fel, instanța de apel a reținut că, latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Codul penal, se caracterizează prin vinovăție sub formă de intenție directă, care presupune că făptuitorul, fără a deține permis de conducere sau dovada înlocuitoare, cu drept de circulație, a permisului, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunii sale de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate provocată de substanțe stupefiante și-a dorit realizarea acestor acțiuni și a acționat conștient în vederea realizării lor.

Fiind audiat în calitate de învinuit, în cadrul urmăririi penale, Brodescu Petru a comunicat că „...vina incriminată o recunoaște parțial declarând că a consumat marijuana la data de 04 octombrie 2020, iar în ziua de 05 octombrie 2020 s-a urcat la volanul automobilului de marca Xxxxxx xxxxx cu numărul de înmatriculare xxxxx, fără a consuma careva substanțe stupefiante sau băuturi spirtoase, avea un comportament adecvat și nu simțea careva efecte ale substanțelor stupefiante pe care le-a consumat. Nu deținea asupra sa permis de conducere din motiv că în anul 2017 de către angajații Inspectoratului de Poliție Botanica din motiv că a fost reținut, permisul de conducere eliberat de Federația Rusă în anul 2010 sau 2011, i-a fost ridicat și până în prezent nu i-a fost restituit.”.

Prin urmare, instanța de apel a constatat că în acțiunile inculpatului se regăsesc și semnele *laturii subiective* ale componentei de infracțiune prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Codul penal.

Totodată, instanța de apel, analizând și apreciind materialele cauzei stabilit că inculpatul întrunește semnele *subiectului infracțiunii*, argumentând că la momentul comiterii infracțiunii inculpatul avea împlinită vârsta răspunderii penale, iar conform declarațiilor acestuia, el nu deținea permis de conducere, la materialele cauzei neexistând careva probe sau careva înregistrări la ASP precum că el posedă permis de conducere, iar cele declarate cu privire la deținerea permisului de conducere eliberat de Federația Rusă, instanța nu le-a reținut or o confirmare, a celor spuse la materialele cauzei, nu a fost stabilită.

Astfel, din considerentele enunțate supra, instanța de apel a respins ca fiind neîntemeiată argumentele apelanților privind achitarea inculpatului de sub învinuirea de comitere a infracțiunii incriminate din motiv că nu s-a constatat fapta infracțiunii.

Referitor la individualizarea pedepsei, instanța de apel a constatat că, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75, Cod penal, respectiv a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanța de apel a menționat că prima instanță, ținând cont de circumstanțele cauzei, gravitatea infracțiunea comisă care, potrivit art. 16 Cod penal, se încadrează în categoria infracțiunilor ușoare, de personalitatea inculpatului care anterior judecat, fapt confirmat prin revendicarea și sentința anexată la dosar, (f. d. 148-155), de faptul că careva circumstanțe atenuante sau agravante nu au fost reținute, corect a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar prin aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 1 an.

Totodată, instanța de apel a respins solicitarea inculpatului cu privire la încetarea procesului penal în legătură cu intervenirea termenului prescripției tragerii la răspundere penală, invocând că potrivit art. 60 Codul penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii a expirat 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare.

În acest context instanța de apel a remarcat că, deși infracțiunea în speță a fost comisă la 05 octombrie 2020, iar prezenta decizie a fost pronunțată la 17.01.2023, în privind inculpatului nu s-a scurs termenul prescripției tragerii la răspundere penală, or termenul

prescripției a fost suspendat, fapt ce rezultă din sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 15 noiembrie 2021, casată în partea stabilirii pedepsei prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 2 martie 2022, în baza cărora inculpatul a fost condamnat în baza art. 186 Codul penal, (11 episoade comise în perioada, 03.11.2020- 20.10.21), astfel, în speță au intervenit prevederile art. 60 alin. (4) din Codul penal.

5. Decizia instanței de apel a fost contestată cu recurs de către inculpatul Brodescu Petru, prin care a invocat care a invocat în calitate de temei de casare din cele prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei instanței de apel cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului declarat inculpatul susține că, la 10 -15 noiembrie 2012 în Federația Rusă a susținut examenul și a obținut permis de conducere categoria B. La 13 februarie 2017 a fost reținut în cadrul percheziției corporale care a fost efectuată de ofițerul IP Botanica, în cadrul căreia i-a fost ridicat permisul de conducere și alte acte perfectate în Federația rusă

Ulterior fiind eliberat în anul 2020, nu reușise să restituie actele reținute și păstrate la IP Botanica la camera de păstrare din lipsă de timp. Însă Legea îi permite să conducă mijlocul de transport chiar dacă nu avea permisul la el.

7. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1), pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul *Guțan Pavel* a depus referință asupra recursului declarat, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia ca vădit neîntemeiat.

8. Judecând recursul declarat, în raport cu materialele cauzei, completul de judecată, conchide că acesta urmează a fi respins, din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023) și a declarat recursurile în termen la 12 aprilie 2023.

Conform prevederilor Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023, pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție), art. XI alin. (3), *recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.*

Totodată, din textul legii menționate, rezultă că procedura de judecare a recursurilor depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a acestei Legi, urmează să fie efectuată conform noilor modificări introduse în prevederile Codului de procedură penală, în vigoare din 01 septembrie 2023.

Potrivit prevederilor art. 433 alin. (1) Cod de procedură penală, (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023), *dacă este considerat admisibil, un complet din 3 judecători examinează recursul în fond.*

Examinând admisibilitatea prezentei cauze, completul de judecată a constatat admisibil recursul declarat și întru verificarea legalității hotărârii atacate prin prisma temeiurilor invocate de către recurent, recursul urmează a fi examinată în fond.

Conform art. 434 Cod de procedură penală *judecând recursul, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii atacate prin prisma temeiurilor prevăzute la art.427.*

Conform art. 435 alin. (1), pct. 1) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023), *instanța de recurs, judecând recursul, respinge recursul, cu menținerea hotărârii atacate.*

Din conținutul recursului declarat se constată că, recurentul invocă în calitate de temei de casare prevederile art.427 alin.(1) pct.6) și 12) Cod de procedură penală, însă reieșind din esența argumentelor invocate se atestă că recurentul invocă de fapt, numai dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, intervenind cu solicitarea de a se dispune casarea totală a deciziei instanței de apel și trimisă cauza la o nouă rejudecare.

Verificând actele cauzei, raportate la criticele avansate de recurent, completul de judecată notează că acestea nu și-au găsit confirmarea, iar soluția instanței de apel este legală, fondată și urmează a fi menținută fără modificări.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de art.427 alin.(1), pct. 6) Cod de procedură penală, completul de judecată constată că, astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursurilor declarate, dat fiind faptul că instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art.414 alin. (1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul declarat, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct.4-4.1 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel, legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului, dând o încadrare juridică corectă acțiunilor acestora, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv prin declarațiile inculpatului *Brodescu Petru* care a recunoscut vina parțial, declarând că s-a urcat la volanul automobilului de marca *Xxxxxx E class* cu numărul de înmatriculare *xxxxx*, fără a consuma careva substanțe stupefiante sau băuturi spirtoase și că nu deținea asupra sa permis de conducere din motiv că în anul 2017 de către angajații Inspectoratului de Poliție Botanică din motiv că a fost reținut, permisul de conducere eliberat de Federația Rusă în anul 2010 sau 2011, i-a fost ridicat și nu i-a fost restituit (f. d. 78), prin declarațiile martorului *Șolopa Iurie*, precum și prin probele scrise și anume prin: *informațiile din 05 octombrie 2020* (f. d. 9-10); *raportul privind înregistrarea contravenției din 05 octombrie 2020*, potrivit căruia a fost constatat faptul conducerii de către Brodescu Petru a automobilului în stare de ebrietate produsă de substanțe narcotice și anume marijuana (f. d. 11); *procesul-verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului din 05 octombrie 2020*, (f. d. 12); *îndreptare din 05 octombrie 2020*, eliberată lui Brodescu Petru cu scopul efectuării examinării medicale privind stabilirea stării de ebrietate și naturi iei (f. d. 13); *procesul- verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, narcotică din 05 octombrie 2020*, potrivit căruia, la persoana supusă testării Brodescu Petru, nu a fost stabilită starea de ebrietate alcoolică (f. d. 14); *procesul-verbal privind consemnarea celor constatate din 05 octombrie 2020*, potrivit căruia ofițerul Șolopa Iurie consemnând fapta conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate narcotică de către Brodescu Petru, a solicitat expedierea procesului-verbal organului de urmărire penală spre examinare (f. d. 15); *procesul-verbal de ridicare si aducere a vehiculului la parcare specială din 05 octombrie 2020*, potrivit căruia, în baza ordonanței de ridicare din aceeași dată, obiectul supus ridicării fiind automobilului de marca *Xxxxxx* cu n/î *xxxxx* (f. d. 16-18); *copia procesului-verbal cu privire la contravenție din 05 octombrie 2020*, potrivit căruia Brodescu Petru a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 229 alin. (2) Cod contravențional (f. d. 19-21); *procesul- verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate si naturii ei nr. 9163 din 05 octombrie 2020* (f. d. 23, 24); *informația parvenită de la Agenția Servicii Publice a Republicii Moldova din 19 noiembrie 2021*, potrivit căreia Brodescu Petru nu a fost documentat cu permis de conducere național al Republicii Moldova și nu a avut tentative la susținerea examenului teoretic sau practic pentru a obține dreptul de a conduce vehicule (f. d. 127).

Completul de judecată consideră că, toate probele au fost apreciate în conformitate cu prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate și corect constatând că

acțiunile inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Codul penal, potrivit indicilor calificativi – „*conducerea mijlocului de transport de o persoană care se află în stare de ebrietate produsă de substanțe stupefiante, care nu deține permis de conducere*”.

Astfel, completul de judecată constată că în speța dedusă judecății, probele administrate și cercetate în cadrul ședinței de judecată indică direct și incontestabil faptul că Brodescu Petru la 05 octombrie 2020, având scopul conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate, nedeținând permis de conducere a mijloacelor de transport, intenționat, încălcând prevederile pct. 14) lit. a) al Regulamentului circulației rutiere, s-a deplasat pe str. Salcânilor, 24, mun. Chișinău, la volanul automobilului de marca Xxxxxx cu n/î xxxxx, și fiind stopat de către agentul constatator a SPC a DPC al INSP Șalopa Iurie și suspectat de stare de ebrietate produsă de substanțe stupefiante, a fost condus în incinta IMSP Dispensarul Republican de Narcologie al Ministerului Sănătății, unde, a fost supus verificării întru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, în urma cărui fapt, s-a stabilit că Brodescu Petru era în stare de ebrietate provocată de stupefiante (cannabinoids), fapt confirmat prin procesul-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei nr. 9163 din 05 octombrie 2020.

Completul de judecată nu poate reține argumentele recurentului precum că, nu deținea asupra sa permis de conducere din motiv că în anul 2017 de către angajații Inspectoratului de poliție Botanica a fost reținut, fiindu-i ridicat permisul de conducere eliberat de Federația Rusă în anul 2010 sau 2011 și până în prezent nu i-a fost restituit, or o confirmare, a celor invocate la materialele cauzei, nu a fost stabilită.

Mai mult, instanța de recurs reține că, potrivit *informației parvenită de la Agenția Servicii Publice a Republicii Moldova din 19 noiembrie 2021*, se atestă că Brodescu Petru nu a fost documentat cu permis de conducere național al Republicii Moldova și nu a avut tentative la susținerea examenului teoretic sau practic pentru a obține dreptul de a conduce vehicule (f. d. 127).

Completul de judecată reține, că instanța de apel, analizând probele administrate de organul de urmărire penală, cercetate de prima instanță, verificate și neapreciate de instanța de apel, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă în sensul art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă privind vinovăția inculpatului în comiterea faptei imputate.

În acest sens, instanța de recurs consideră necesar a menționa că, potrivit prevederilor art. art. 27, 414 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, *judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.*

Aprecierea sau reaprecierea probelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propun recurenții este o competență și prerogativă legală a instanțelor de fond și aceasta nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art.427 Cod de procedură penală.

Cele consemnate supra, evidențiază că instanța de apel a acordat o atenție sporită materialelor cauzei, înlăturând justificat și prin argumente temeinice versiunea despre nevinovăția inculpatului.

Prin urmare, completul de judecată conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza *Albert*

vs. *România din 16.02.2010*, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În acest context, completul de judecată reține că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante prescrise de art. art. 414-419 Cod de procedură penală, nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea atacată cuprinde motive clare legale pe care se întemeiază soluția, că în acțiunile inculpatului sunt întrunite elementele infracțiunii încriminate, motiv din care recursul declarat urmează a fi respins.

9. În conformitate cu art. 434, art. 435 alin. (1), pct. 1) Cod de procedură penală (*în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023*), completul de judecată al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Se respinge recursul declarat de către inculpatul Brodescu Petru, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 ianuarie 2023, în cauza penală în privința lui **Brodescu Petru xxxxxx**.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Talpă Boris

Judecători

Eremciuc Ghenadie

Mânăscurtă Igor